

Feledy Gyula köszöntése

Élettapasztalatot sugall (a hatvan év! – a gyermekkori! élettapasztalathól is táplálkozva lesz színes, eleven mindig új, ahol a megélttség rangját megjelenítő műalkotás-rengeteg hitelt nyújtó!

Alkotó képzelete maga minden vonal, annak tisztasága, kiolvashatósága... pedig mindig új elemekkel építkezik, s így tud megmaradni egy sajátosan feledys világnak, azaz úgy sítusteremtő, hogy nem kérkedik nagy váltásokkal, alkotó korszakai egymásba simulnak szuverén módon. . .

Nem mondhatjuk, hogy a hatvan évnek a megállapodottság, vagy a konzervatív megcsontosodottság lenne a sajátja.

Feledy honi művészetünkben mindig legfrissebben ad hozzá a mához többletet az európaiságból, még legelvontabb vonulatában is tartalomhordozó, emberarcú művészetet teremt, ahol hagyománytisztelete és „újmodi-modern” konfliktusa egymásba simulva teremt humanizmust, eszmei tisztaságot, őszinteséget, hitet – ami manapság nem éppen könnyű házi feladat!

Érzi a társadalmi drámát, a lírát, s üzeneteiben az aktualitás örökérvényű stációit fogalmazza meg: a Karancslejtős úgy simul be a ma is érvényes progresszív akarathoz, a visszaemlékezésben, mint szelíd lírájával a Hollókői madonna – megmérettetésben a Halál délután (Hemingway emlékezete) – Az éjszaka zenéi sorozatai tanúkövek egy folyamatosan lángolóval építkező alkotói életnek.

Feledy Gyula Kossuth-díjas művésznk a Palócföld-műhely egyik legrégebbi alkotója, aki műveivel mindig úgy tisztelt meg minket szívesen, hogy kvalitása hitelt érdemlően tette folyóiratunkat mindig értékteremtőbbé!

Hibetetlen, hogy hatvanéves..., de annyira nem, hogy ne tenne bennünket tisztaszívű köszöntőkké, hiszen ez csak egy állapot!

Szívből kívánjuk: még! még! További ráadásokat a nemzeti értékteremtéshez! Boldog hosszú életet kívánunk, termékeny esztendőket!

Büszkévé tesz bennünket, hogy ez ünnepi számnak szánt Feledy-rajzokkal köszöntbétjük a Mestert, a rajzoló virtuozitásával megáldott alkotót!

A szerkesztőség nevében Czinke Ferenc

